

KONTAKTi

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD • INKOON SEURAKUNTALEHTI • No/Nro 3/2016

*En stor glädje för hela folket.
Suuri ilo koko kansalle.*

Innehållsförteckning - Sisällysluettelo

<i>Kontaktuppgifter / Yhteystiedot.....</i>	2
<i>Redaktionsruta / Toimituksen nurkka.....</i>	3
<i>Kära vänner / Rakkaat ystävät.....</i>	4-5
<i>Brevet från Tyra / Kirje Tyralta.....</i>	6-7
<i>Viattomien lasten päivä / Värnlösa barns dag.....</i>	8-9
<i>Julevangeliet / Jouluevankeliumi.....</i>	10-11
<i>Fascinerande möten med Bibelns värld.....</i>	12
<i>Klockstapeln på Degerö / Degerön kellotapuli.....</i>	13
<i>Den nya herden installerades / Uusi paimen asetettu virkaan.....</i>	14
<i>Fototävling / Valokuvakilpailu.....</i>	15
<i>Gudstjänster / Jumalanpalveluksia....</i>	16-17
<i>Musiktillfällen / Musiikkitilaisuuksia - Diakoni / Diakonia.....</i>	17
<i>Vi möts / Kokoonumme.....</i>	18
<i>Församlingen på kartan / Seurakunta kartalla.....</i>	19
<i>Julhälsning / Joulutervehdys.....</i>	20

Kontaktpiiritykset - Yhteystiedot

Präster - Papit

Tom Sjöblom, kyrkoherde, kirkkoherri,
040-4851045, tom.sjöblom@evl.fi
Tom Hellsten, församlingspastor,
seurakuntapastori, 050-3304360,
tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann, 050-5051530,
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

May Lindström, diakonissa, 040-5552090,
may.lindstrom@evl.fi
Mottagningstid onsdagar kl. 9–11 i Prästgården,
övriga tider enligt överenskommelse.
Vastaanotto keskiviikkoin klo 9–11 Pappilassa,
muulloin sopimuksen mukaan.

Suomenkielinen diakonia- ja nuorisotyö - Finskspråkigt diakoni- och ungdomsarbetet

Diakoniavastaanotto tiistaisin klo 9–11
Pappilassa, muulloin sopimuksen mukaan.
Diakonimottagningen tisdagar kl. 9–11
i Prästgården, övriga tider enligt
överenskommelse

Mira Pauna 050-3392200
Vikarie / Sijainen Lotta Ahlfors 050-4989162
diakoni-nuorisotyönohjaaja,
diakon-ungdomsarbetssledare
mira.pauna@evl.fi

Svenskspråkigt ungdomsarbetet - Ruotsinkielinen nuorisotyö

Solveig Björklund-Sjöholm 050-4989162
Vikarie / Sijainen Lotta Ahlfors 050-4989162
ungdomsarbetssledare, nuorisotyönohjaaja,
solveig.björklund-sjöholm@evl.fi

Dag- och eftermiddagsklubben - Päivä- ja iltapäiväkerho 050-5639994

Karin Eklund, barnledare, lastenohjaaja
Marina Högström, ledande barnledare, johtava
lastenohjaaja

Pastorskansliet – Seurakuntavirasto 09-2219030 telefax: 09-2961212

Bollstavägen 2 A, Inkoo
Bollstantie 2 A, 10210 Ingå
Öppet må–to kl. 9–12 / Avoinne ma–to klo
9–12, inga.kansli@evl.fi
Siv Dufvelin, församlingssekreterare,
seurakuntasihteeri 09-22190312,
siv.dufvelin@evl.fi
Susanne Lökvist, byråsekretare,
toimistosihteeri 09-22190311,
susanne.lokvist@evl.fi

Ekonominkontoret – Taloustoimisto

Öppet må–to kl. 9–12
Avoinne ma–to klo 9–12
Seija Korhonen, ekonomichef, talouspääliikkö
09-22190313, 050-3100211,
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter – Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström, husmor, emäntä.
09-22190327, 040-7493707
Per-Olof Korander, församlingsmästare,
seurakuntamestari 040-5347853
Jörgen Nyman, fastighetsskötare,
kiinteistönhoitaja 040-5627965,
jorgen.nyman@evl.fi
Mårten Lindén, fastighetsskötare,
kiinteistönhoitaja 050-4065181
Kristina Böhling, gravgårdsarbetare,
hautausmaatyöntekijä, (säsongarbetare /
kausityöntekijä) 040-5347653
Elisa Karppinen, städare, siivoaja
Rövass lägergård, leirikeskus, Regina
Westerholm, husmor, emäntä, 040-7628627

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi

Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi

Ingå församling finns också på Facebook. Inkoon seurakunta on myös Facebookissa.

Församlingens veckoannonser torsdagar i Kyrkpressen.

Seurakunnan viikoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

Layout & Tryck / Taitto & Paino: Oy aaBee Ab

Ansvarig redaktör / Vastaava toimittaja: Tom Hellsten

Pärmbilderna / Kansikuvat: Hilkka Olkinuora

Redaktionsruta - Toimituksen nurkka

Ta emot barnet!

Vårt jultema är i år adoption. Det kan verka långsikt, men egentligen är det inte alls. När vi tänker på att Jesus blev adopterad får temat en ny dimension. Som vi kommer ihåg var inte Josef biologisk far till Jesus. Josef hade i den situationen ett val mellan två alternativ. Antingen adoptera barnet och hålla det för sitt eget eller att lämna Maria och barnet åt sitt öde. Men Josef valde att adoptera barnet och hålla Maria och Jesus för sina egna.

Jesusbarnet är i centrum för vårt julfirande. Om vi har barn i släkten eller bekantskapskretsen blir de automatiskt också i centrum. De har egenskaper som vi förlorat. Öppenhet och förväntan.

Adventstiden är förberedelse för julen. Låt oss använda den tiden för att försöka få tillbaka egenskaperna vi förlorat men gärna ville ha tillbaka. Allt det som har med öppenhet, mottaglighet och spontan glädje att göra.

*God adventstid och julläsning,
Tom Hellsten*

Ota lapsi vastaan!

Jouluaihemme on tänä vuonna adoptio. Se voi vaikuttaa kaukaa haetulta, mutta se ei oikeastaan ole sitä ollenkaan. Jos ajattelemme, että Jeesus adoptoitiin, saa tämä asia uuden ulottuvuuden. Niinkuin muistamme, Joosef ei ollut Jeesuksen biologinen isä. Joosefillä oli siinä tilanteessa valittavana kahden vaihtoehdon välillä. Joko adoptoida lapsi ja pitää hänet omanaan tai jättää Maria ja lapsi oman onnensa nojaan. Mutta Joosef päätti adoptoida lapsen ja pitää Marian ja lapsen omanaan.

Jeesuslapsi on joulunviettomme keskipiste. Jos suvussamme tai lähipiirissämme on lapsia, ovat he myös automaattisesti keskipisteessä. Heillä on ominaisuuksia, jotka me olemme menettäneet. Avoimuutta ja odottava mieli.

Adventin aika on joulun valmistautumista. Käytäkäämme se aika siihen, että pyrimme saamaan takaisin ne ominaisuudet, jotka olemme hukanneet, mutta jotka miestellämme haluaisimme takaisin. Kaikki se, mikä sisältää avoimuutta, vastaanottavuutta sekä spontaania iloa.

*Hyvä adventiaikaa ja joululukemista,
Tom Hellsten*

Käännös: Ulla Päivärinta

Kära vänner,

"Kyrkan styrs och hålls uppe endast av Gud. Det är aldeles påtagligt, att hon inte behärskas och hålls uppe av oss. Hon leds på ett underbart sätt av Gud. Hon gömmer sig nämligen helt enkelt under täckmanteln av orden "Jag tror"" - Martin Luther

Under det kommande året firar vi reformationens 500 år. Det är en passlig tid att titta bakåt och påminna oss själva om vad det egentligen innebär att vara en lutheran i dagens värld. Kyrkan och församlingen markerar traditionella och trygga värden för många av oss. Speciellt i den situation som vi lever just nu, ser många av det finska samhällets grundvärden - så som social rättvisa och gemensamt ansvarstagande - ut att bli bortglömda, är det viktigt att det finns någonting för oss alla att hålla fast vid. Någonting som påminner oss om vem vi är. Vem vi vill vara.

"MARTIN LUTHERS MÅL VAR INTE ATT STANNA I DET SOM ÄR BEKANT OCH BEKVÄMT."

Traditioner ger människan rötter och stöd. När omgivningen är i ständig förändring, är det skönt att ha någonting hållbart att stå på. Det är vad kyrkan och församlingen erbjuder för dagens samhälle – för oss alla. Samtidigt måste vi komma ihåg reformationens grundbudskap. Martin Luthers mål var inte att stanna i det som är bekant och bekvämt. Nej, han blickade bakåt – ända till Bibeln och Jesu verksamhet – för att kunna förnya och uppliva traditionerna inom kyrkan. "Förnyelse" är ju också den egentliga betydelsen av det latinska ordet reformatio – någonting som man formar på nytt.

Så egentligen är den luterska kyrkan en kyrka som hela tiden tittar framåt och omformar sin verksamhet och verksamhetens tyngdpunkter enligt det omgivande samhällets behov. Att ha kvar kyrkans traditioner betyder inte att vi inte samtidigt skulle kunna förnya kyrkan – och så göra den ännu mera betydelsefull ochiktig för dagens sökande människor. Det är vad Martin Luther gjorde med kyrkan på sin tid. Men han menade nog inte att det var färdigt med det. Nej, Luther kämpade för en kyrka som var en levande och synlig del av människans vardag och som kunde ge stöd och hjälp för människor i olika livssituationer och sammanhang. Därför ville han, exempelvis, skilja kyrkan från staten. Luthers kyrka är en levande gemenskap, som lever i tiden och med tiden, och håller sig nära människan. En kyrka nära dig!

När vi nu står på tröskeln till reformationens jubileumsår, är det aktuellt för var och en att fråga oss själva: hur vill jag att kyrkan ser ut i framtiden? Efter att vi har hittat svaret på frågan, skall vi inte lämna saken därför. Vi ska börja jobba på att visionen blir verklighet. För mig, som kyrkoherde i Ingå församling, är kyrkans uppgift att vara öppen och tillgänglig för alla. Församlingen måste skapa en gemenskap som baserar sig på gästfrihet och respekt och högaktar skapelsens mångfald. Vi ska vara nyfikna - öppna för nya möjligheter - och kärleksfulla, samtidigt som vi måste våga stå för det som är viktigt för oss – för tron på Gud och Jesus Kristus.

Församlingen kallar dig, som läser det här brevet, att aktivt ta del i att förvalta och förnya kyrkan. Kom och vandra i Luthers fotspår. Fråga inte vad kyrkan kan göra för dig utan berätta vad du kan göra för kyrkan – och agera!

Tom Sjöblom, kyrkoherre

Rakkaat ystäväät,

"Kirkko hallitsee ja ylläpitää yksin Jumala. On ilmeistä, ettemme me hallitse ja ylläpidä sitä. Jumala johtaa kirkkoa ihmeellisellä tavalla. Se nimittäin yksinkertaisesti piilottelee sanojen "Minä uskon" muodostaman suojaverhon alla." - Martti Luther

Reformaation 500-vuotis juhlavuosi on alkanut. Siksi tuntuu sopivalta katsella taaksepäin ja muisi tuttaa itseämme siitä, mitä tarkoittaa elää luterilaisena tämän päivän maailmassa. Kirkko ja seurakunta merkitsevät monille meistä yleensä perinteisiä ja turvallisista arvoja. Erityisesti tilanteessa, jossa elämme nyt, kun suomalaisen yhteiskunnan monet perusarvot – kuten sosiaalinen oikeudenmukaisuus ja yhteisöllinen vastuunkantaminen – näyttävät olevan unohtumaan pään, on tärkeää, että meillä on jotakin mistä pitää kiinni. Jotakin, joka muistuttaa keitää me olemme. Keitää haluamme olla.

"MARTTI LUTHERIN TAVOITTEENA EI OLLUT PYSYÄ SIINÄ MIKÄ ON TUTTUA JA TURVALLISTA."

Perinteet antavat ihmisen juuret ja tuen. Kun ympäröivä maailma mullistelee, on hyvä että elämässä löytyy tukeva jalansija. Siitä kirkko ja seurakunta tarjoavat ihmisen tänään – meille jokaiselle. Samalla on kuitenkin hyvä muistaa reformatiota perussana. Martti Lutherin tavoitteena ei ollut pysyä siinä mikä on tuttua ja turvallista. Ei, hän tarkasteli menneisyyttä – aina Raamattun ja Jeesuksen toimintaan saakka – voidakseen uudistaa kirkon perinteitä ja puhaltaa niihin uutta henkeä. Uudistumistahan tarkoittaa myös latinan kielinen sana reformatio – jotakin, mikä muotoillaan uudelleen.

Luterilainen kirkko on siis oikeastaan kirkko, joka koko ajan katsoo eteenpäin ja muokkaa toimintaansa ja julistuksensa painopistettä ympäröivän yhteiskunnan tarpeiden mukaan. Kirkon perinteistä huolehtiminen ei tarkoita, etteikö kirkko voisi samanaikaisesti uudistaa – ja siten tehdä siitä entistä merkityksellisempää ja tärkeämpää tämän päivän ihmisen. Niin teki Martti Luther omana aikanaan. Mutta hän ei tarkoitanut, että työ olisi saatu valmiaksi. Ei, Luther taisteli sellaisen kirkon puolesta, joka olisi elävä ja näkyvä osa ihmisen arkea, ja joka antaisi apua ja tukea ihmisiille erilaisissa elämäntilanteissa ja yhteiskunnallisissa ympäristöissä. Siksi hän halusi, esimerkiksi, erottaa valtion ja kirkon toisistaan. Lutherin kirkko on elävä yhteisö, joka toimii ajassa ja ajan mukaan, ja pysyttelee lähellä ihmistä. Kirkko sinun vierelläsi!

Kun nyt seisomme reformatiota juhlavuoden kynnyksellä, on jokaisen meistä paikallaan kysyvä itseltämme: millaisen kirkon haluan tulevaisuudessa? Sitten kun olemme löytäneet vastauksen kysymykseen, ei asiaa pidä jättää siihen. Meidän pitää alkaa tehdä työtä näkymme toteutumiseksi. Minulle, Inkoon kirkkoherrana, kirkoon tehtävänä on olla avoin ja kaikkien saavutettavissa. Seurakunnan pitää luoda yhteyttä, joka rakentuu vieraanvaraisuudelle ja luomakunnaan moninaisuuden tunniosittamiselle. Meidän tulee olla uteliaita – avoimia uusille mahdollisuuksille – ja rakkaudellisia, samalla kun rohkeasti seisomme sen takana, mikä on meille tärkeintä – usko Jumalaan ja Jeesukseen Kristukseen.

Seurakunta kutsuu sinua, joka luet tämän kirjeen, aktiivisesti ottamaan osaa kirkostamme huolehtimisesta ja sen uudistamisesta. Tule vaeltamaan Lutherin jalanjäljissä. Älä kysy mitä kirkko voi tehdä sinulle, vaan kerro mitä sinä voit tehdä kirkolle – ja toimi!

Tom Sjöblom, kirkkoherra

Brevet från Tyra

Jag har i min ägo ett gammalt brev, skrivet 1938 av min biologiska mor Tyra. Ett papper, färdigt linjerat, brevet är skrivet med blyertspenna och handlar i början om prästbetyg och andra papper som behövdes i samband med min adoption.

Det sista stycket griper mig fortfarande ända in i hjärterötterna:

"Jag vill tacka Fru Krook för allt vad Ni och er man har gjort för mig och för Dorrit. En önskan har jag nämligen om jag kunde få ett fotografi av Dorrit hurudant som helst. Hon har ju ändå varit min."

"FÖR ATT SKAPA KONTAKT MED MIN OKÄNDA SLÄKT SKREV JAG ETT BREV OCH BERÄTTADE I KORTHET OM VEM JAG VAR."

Brevet fick jag av mor Ellen när jag gifte mig. Jag har sparat det som mitt enda personliga minne jag har av Tyra, som jag aldrig lärde känna. Senare i livet tänkte jag ibland på att söka upp henne, men fick en dag ett samtal från en polis som berättade att min mor hade dött. Först trodde jag att det gällde mor Ellen och måste sätta mig ner och hämta andan; sedan förstod jag att samtalet gällde min biologiska mor Tyra.

För att skapa kontakt med min okända släkt skrev jag ett brev och berättade i korthet om vem jag var. Brevet hade lästs upp på bouppeteckningen och skapat en viss förvirring, eftersom ingen i familjen hade vetat om att det fanns en Dorrit Margareta. Det var alltså tur att jag inte hade tagit kontakt med Tyra, som säkert inte hade välkomnat mig eftersom jag var en väl bevarad hemlighet.

Jag föddes i Hangö 1936 och var omkring två år när jag adopterades av Ellen och Toivo Krook. Enligt den tidens praxis hade den biologiska modern inte rätt att ta kontakt med barnet eller dess nya föräldrar efter det att adoptionen var gjord och Tyras försäkran underskriven. Det löftet höll hon också, trots att våra familjer många år bodde i samma stad.

Jag har nu, sedan 1980-talet, god kontakt med Tyras (och min) stora släkt. Vi råkas på släktmöten och också oftare; det känns litet varmt och rörande att höra att jag liknar Tyra, jag som aldrig hade liknat någon. Också min felaktiga tro i ungdomen att Tyra inte hade velat ha mig och därfor satte mig på barnhem har jag, efter det jag läst hennes brev, ändrat. "Hon har ju ändå varit min" bevisar för mig att hon helst hade behållit mig, att hon älskade mig, men att hennes situation fordrade det svåra beslutet.

Text: Dorrit Krook

Kirje Tyralta

Omistan vanhan kirjeen, jonka biologinen äiti Tyra on kirjoittanut vuonna 1938. Paperi on valmiiksi viivoitettu ja kirje on kirjoitettu lyijykynällä ja sisältö käsittelee aluksi virkatodistusta ja muita papereita, joita tarvittiin adoptioni yhteydessä.

Viimeinen kappale koskettaa minua edelleen sydänjuuria myöten:

"Haluan kiittää rouva Krookia kaikesta, mitä Te ja miehenne olette tehneet itseni ja Dorritin hyväksi. Minulla on yksi pyyntö, nimittäin jos voisin saada Dorritista valokuvan, minkälaisen tahansa. Onhan hän kuitenkin ollut minun."

"SAADAKSENI YHTEYDEN TUNTEMATTO-MAAN SUKUUNI, KIRJOITIN KIRJEEN JA KERROIN LYHYESTI, KUKA OLSEN."

Äiti Ellen antoi kirjeen minulle, kun menin naimisiin. Olen säilyttänyt sen ainoana henkilökohtaisena muistona Tyrasta, jota en koskaan oppinut tuntemaan. Ajattelin myöhemmin elämäni aikana joskus etsiä hänitä, mutta sain eräänä paivänä puhelun poliisilta, joka kertoi, että äiti oli kuollut. Ensin luulin, että kyse oli Ellen-äidistä ja minun pitä istuutta ja vetää henkeä; sitten ymmärsin, että puhelu koski biologista äitiäni Tyraa.

Saadakseni yhteyden tuntemattomaan sukuuni, kirjoitin kirjeen ja kerroin lyhyesti, kuka olen. Kirje luettiin perunkirjoituksen yhteydessä ja se aiheutti jonkin verran hämmennystä, koska kukaan perheestä ei tiennyt Dorrit Margaretan olemassaolosta. Nämä olivat olli, etten ollut ottanut yhteyttä Tyraan, joka ei luultavasti olisi suhtautunut minuun kovin myötäiliestä, koska olin tarkasti varjeltu salaisuus.

Synnyin Hangossa vuonna 1936 ja olin noin kaksivuotias, kun Ellen ja Toivo Krook adoptoivat minut. Sen ajan käytännön mukaan ei biologisella äidillä ollut oikeutta pitää yhteyttä lapseen tai hänen uusiin vanhempiinsa sen jälkeen, kun adoptio oli tehty ja sopimus allekirjoitettu. Tämän lupauksen hän myös piti, vaikka perheemme asuivat monta vuotta samassa kaupungissa.

Minulla on nykyään, 1980-luvulta lähtien, hyvät suhteet Tyran (ja minun) suuren suvun kanssa. Tapaamme sukukokouksissa, mutta myös muissa yhteyksissä; tuntuu mieltä lämmittävältä liikuttavalta, kun kuulee sanottavan, että muistutan Tyraa, minä, joka en koskaan ole muistuttanut ketään. Myös väärä nuoruuden aikainen uskon siitä, että Tyra ei ollut halunnut minua ja oli siksi lähettynyt minut lastenkotiin, muuttui sen jälkeen, kun olin lukenut hänen kirjeensä. "Onhan hän kuitenkin ollut minun" osoittaa minulle, että hän olisi mieluimmin halunnut pitää minut, että hän rakasti minua, mutta joutui elämäntilanteensa takia tekemään tämän vaikean päätöksen.

Teksti: Dorrit Krook
Käännös: Ulla Päivärinta

Värnlösa barns dag är varje dag

"När Herodes märkte att han hade blivit lurad av stjärntydarna blev han ursinnig, och han lät döda alla gossar i Betlehem och dess omnejd som var två år eller därunder; det var den tid han hade fått fram genom att fråga ut stjärntydarna." Matt. 2:16

Vad tänker vi på då vi firar de värnlösa eller menlösa barnens dag? Vad minns vi? Vad sörjer vi?

Matteus berättar hur rasande kung Herodes blev då han förstod att de tre vise männen hade lurat honom. Vem av pojkarne i Betlehem var den hotande blivande regenten? För säkerhets skull lät han där döda alla pojkar under två år. Josef hade dock blivit varnad och tog sin lilla familj till Egypten där de stannade i asyl tills kungen hade dött.

Minnet av dessa barn har kyrkan firat sedan 400-talet. Helgen har kallats de oskyldigas dag, Festum Innocentium, och liturgiska färgerna har antingen hedrat deras martyrschap med rött som på Stefanidagen, eller uttryckt sorg och ångel med fastans violett.

Antalet barnoffer har varierat inom kyrkan under åren från tio tusen, till – i anknytning till Uppenbarelseboken – över hundra tusen. Nutida forskare anser dock, att i det lilla Betlehem med omnejd har bott högst ett femtio småpojkar.

Eller blev det ett blodbad alls? Hela berättelsen har omprövats med den historiska vetenskapens verktyg, och många frågor har uppstått. Inte en enda samtida historiker säger ett knyst om ett barnamord i denna skala. Vi vet också med säkerhet att Herodes dog fyra år innan vår tideräkning började, alltså innan Jesu födelse. Årtalen stämmer alltså inte.

Men om det inte blev hundratals barn, blev det åtminstone tre, som dog på ett synnerligen grymt sätt. Det står dokumenterat, att Herodes lät mörda sina tre söner bara några år innan sin död. Deras mor Mariamne, den käraste av hans tio hustrur, hade dödats redan strax efter pojkarnas födsel. Herodes, den mäktige bygg-

herren för tempel och fästningar, återhämtade sig aldrig efter hustruns död. Han blev en lynnig och paranoid tyrann, som väckte även kejsar Augustus avsky. Han avslutade sin blodiga karriär med att slakta förutom sina söner också tiotals medlemmar i judarnas högsta råd.

Då vi läser heliga texter, är meningens inte att börja rota i deras historiska autenticitet eller börja bråka om det rätta antalet döda barn. Den judiska berättelsetraditionen älskar överdrift, vilket man ofta ser i de bibliska texterna. Men de blir inte mindre sanningssenliga för det. Det väsentliga är ju berättelvens budskap. Vi är tillbaka vid vår första fråga: varför firar vi de värnlösa barnens dag?

Julens lilla nyfödda baby vill ha oss fokusera på livets stora gåva och dess bräcklighet. Det vill även de menlösa barnens dag, som firades den fjärde juldagen fram till upplysningens 1700-tal. Det ursprungliga svenska attributet, menlös, förändrades år 2000 till värnlös, som kan

ske bättre uttrycker vad det gäller: vårt ansvar för alla som är värnlösa, utsatta, utan skydd.

Det är faktiskt meningens att vi mår lika dåligt som kejsaren då vi hör om den misshandel, de övergrepp och det dödande som barn utsätts för än idag. Vi måste inse vad makt som värt kan förorsaka till för de makthavande. Vi får inte blunda inför Jesu sällsynta utbrott, då han krävde kvarnstenar kring halsen på dem som gör skada åt vår Herres minsta.

Vi skall fortsätta att fråga varför de värnlösa barnen behöver sin egen helg. Vi måste arbeta för att inga barn någonsin mera behöver vara rädda för våld, orättvisa, död – eller liv.

Text: Hilkka Olkinuora

Bilder: Jaakko Vuorenmaa, VHS

Viattomien lasten päivä on jokainen päivä

"Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pitäneet häntä pilkkanaan, hän raivostui. Hän antoi käskyn, että Betlehemissä ja sen lähistöllä oli surmattava kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoeremmät pojat, sen ajan perusteella, jonka hän oli tietäjiltä saanut selville." Matteus 2:16

Mitä muistamme, suremme ja juhlimme kun vietämme viattomien lasten päivää?

Matteus kertoo, miten kuningas Herodes sydämistyi, kun itämailta tulleet tietäjät eivät palaneetkaan kertomaan hänen, mistä häntä uhkaavan vauvakuninkaan löytää. Niinpä hän varmuuden vuoksi tapatti Betlehemin kaikki alle kaksivuotiaat poikalapset. Enkeli oli kuitenkin varoittanut Josefia, joka pakeni perheineen Egyptiin ja viipyi siellä turvapaikan hakijana kuinkaankuolemaan asti.

Näiden lasten muistojuhlaa – Festum Innocentium – kirkko on viettänyt jo 400-luvulta lähtien ja pukenuut alttarin joko punaiseen, Herran todistajien ja uskonsa vuoksi kuolleiden väriin, tai violettiin, katumuksen ja miehistelyn väriin. Vuosien mittaan kirkon arviot Herodeksen tapamista lapsista ovat kasvaneet kymmenestä tuhannesta aina Ilmestyskirjassa mainittuun yli sataan tuhanteen asti. Nykytutkijat arvelevat, että pienessä Betlehemissä ei voinut olla montakaan kymmentä niin pientä pojavauvaa. Mutta tapettiinko lapsia lainkaan? Koko kertomuksen historiallisuus on ajan mittaan asettunut uuteen valoon. Yksikään antiikin historioitsija ei nimittäin mainitse tätä joukkomurhaa, ja itse Herodeskin kuoli jo neljä vuotta ennen ajanlaskumme alkua eli Jeesuksen syntymää. Vuosiluvutkaan eivät siis täsmää.

Mutta jos ei kuollut satoja lapsia, kuoli varmasti kolme, ja sitäkin kammottavammalla tavalla: Tiedämme varmasti, että Herodes murhautti kolme poikaansa vain muutamaa vuotta ennen kuolemaansa. Heidän äitinsä, kymmenestä vaimostaan rakkaimman, Mariamnen, tapettiin jo lasten synnytyy. Siitä mahtavana temppelin ja linnoitusten rakentajana tunnettu kuningas ei kuitenkaan koskaan toipunut. Hän muuttui vä-

hitellen raivoavaksi, vainohulluksi ja sikailevaksi tyranniksi, joka tappoi muun muassa kymmeniä juutalaisten neuvoston jäseniä ja huipensi verisen hallintonsa poikiensa ja kenties itsemurhaan. Utiset hänen toimistaan saivat jopa Rooman keisari Augustuksen pahoinvoivaksi.

Kuten usein pyhien tekstien kyseessä ollen, olen naista ei ole juuttua asioiden tarkkaan historiallisuuteen eikä jäädä kinastelemaan kuolleiden lasten päluvusta. Juutalaisen kertomaperintein mieltymys dramatisointi ja liioitteluun on Raamatussa usein otettu pyhän käyttöön. Olen naista on se, mitä kertomuksella halutaan sanoa. Eli palaamme alun kysymykseen: miksi vietämme viattomien lasten päivää?

Joulun pieni vastasyntyntä vauva kiinnittää meidän huomiomme elämän suuren lahan valtaavaan haavoittuvuuteen. Samaa korostaa viattomien lasten päivä, josta tehtiin neljäs joulupäivä, mistä asemasta vasta valistuksen aika pudotti sen 1700-luvulla. Ruotsissa alkuperäinen nimi, menlösa barns dag, eli viattomien lasten päivä, muutui vuosituhanne vaihteessa muotoon värnlös

eli turvattomien, suojaattomien lasten päivä. Silloin haluttin tähden tää juuri kertomuksen ydintä: meidän vastututamme näistä pienimmistä.

On tarkoitus, että tiedot lasten kaltoinkohtelusta, hyväksikäytöstä ja surmaamisesta saavat meidät voimaan yhtä huonosti kuin keisarin aikanaan. On tarkoitus, että muistamme Jeesuksen harvinaisen vihanpurkauksen, missä hän vaatii myllynkiviä niiden kaulaan jotka vahingoittavat Herramme pienimpää. On tarkoitus varoa sitä valinkoa, minkä valta voi aiheuttaa valtaapitäävää. On tarkoitus, että kysymme, miksi vietämme viattomien lasten päivää. On tarkoitus, että ryhdytme toimiin, jotta yhdenkään lapsen ai tarvitsee koskaan pelätä väkivaltaa, vääryyttää ja kuolemaa – eikä elämää.

Teksti: Hilkka Olkinuora

Kuvat: Jaakko Vuorenmaa, VHS

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem inne i härbärget.

I samma trakt låg några herdar ute och vaktade sin hjord om natten. Då stod Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de greps av stor förfaran. Men ängeln sade till dem: "Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. I dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba." Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

"Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvält."

När änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen sade herdarna till varandra: "Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta." De skyndade i väg och fann Maria och Josef och det nyfödda barnet som låg i krubban. När de hade sett det berättade barnet som hade sagts till dem om detta barn. Alla som hörde det häpnade över vad herdarna sade. Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det. Och herdarna vände tillbaka och prisade och lovade Gud för vad de hade fått höra och se: allt var så som det hade sagts dem. (Lukas 2:6-20)

Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkää heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt vapahaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkeinä teille: te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaan sanoen:

"Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisiillä, joita hän rakastaa."

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Nyt Betlehemün! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti." He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Josefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuulivat paimenien sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiihtäen ja ylistäen Jumalaan siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu. (Luuk 2:6-20)

Fascinerande möten med Bibelns värld

Vill man skrämmas lite är det ett bra sätt att berätta att vi har en gudstjänstgrupp i Degerby. Påfallande många börjar då fladdra med blicken och mumla något om att de ju inte brukar vara så aktiva i församlingslivet precis. Somliga har nyss skrivit ut sig och byter hastigt samtalsämne. En hel del åker sedan ut i världen som turister och travar ut och in i kyrkor och beundrar och har sig.

Alla har rätt till sin åsikt och visst låter det lite mastigt med först en gudstjänstgrupp på torsdagen och sedan en gudstjänst på söndagen, en gång i månaden, för det är så vi har det i Degerby. Men visst kommer man ibland på sig med att önska att lite fler tittade in en torsdag andra veckan i månaden på byakontoret Rosenberg och åtminstone lyssnade lite.

Det är spännande resor vi gör nämligen, upptäcktsfärder i den värld som Bibeln och kyrkomusiken representerar och som utgör en del av vårt kulturarv, den värld därifrån så många av vardagscitaten kommer utan att vi egentligen tänker på ursprunget.

Som det där med manna från himlen. Vad var det som livnärde israeliterna under den 40 dagar långa ökenvandringen? Och som fortfarande finns med i vårt språkbruk? Att managrynsgröt blivit i klibbigaste laget fattade vi förstås direkt. Och nu vet vi att det var en naturlig sockerlösning som torkad höll sig i skick till och med under sabbaten.

Så här mysigt kan det gå till vid kyrkkaffet på byakontoret Rosenberg, när predikan gett förklaringen till de senaste frågorna om Bibeln i dagens texter.

Text & foto: Lena Selén

Klockstapeln på Degerö Degerön kellotapuli

Ingå kyrkas klockstapel finns också på Degerö. Ove Avellan har byggt en i miniatyr som är 7m hög på sin tomt. På toppen finns årtal 2000 som alltså säger när den är byggd.

Enkoon kirkon kellotapuli on myös Degerössä. Ove Avellan on rakentanut tontilleen pienoismallin, joka on 7 m korkea. Huipulla on vuosiluku 2000, joka siis kertoo, milloin se on rakennettu.

Den nya herden installerades 2.10 Uusi paimen asetettu virkaan 2.10.

Biskop Björn Vikström med assistenter installerade Tom Sjöblom till ny kyrkoherde 2.10 i en tvåspråkig festmässa. Vid mässan sjöng Kyrkokören och Gaudete under ledning av Marianne Gustafsson Burgmann. Med israelisk dans medverkade en dansgrupp under ledning av Viveca Unnerus. På bilderna ser vi installationsakten och dansgruppen. Nedan några utdrag ur Tom Sjöbloms predikan.

"Tröskeln till församlingen skall fortsättningsvis vara låg. Vad vi kan bjuda på är en levande och positiv verksamhetsmiljö, där församlingsborna får vila en stund från vardagens utmaningar och känna sig trygga och älskade av vår Himmelske Far.

Men församlingen är inte bara prästerskapet eller de som är anställda. Församlingen är var och en av oss som hör till kyrkan och lever som Guds barn här på jorden. Vi alla har uppgiften och ansvaret att odla gemenskap och Guds kärlek. Därfor måste var och en fråga sig själv: År kyrkan ännu idag "mitt i byn" i mina tankar eller inte? Och om det inte är det, så vad kan jag göra för saken?"

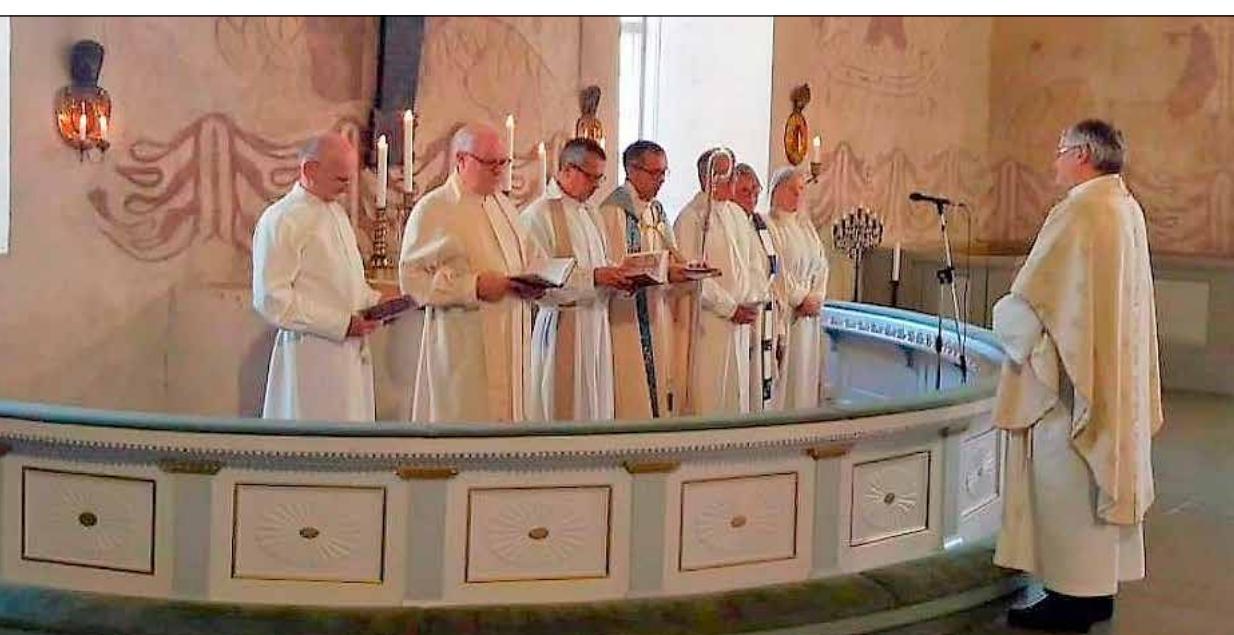

Piispa Björn Vikström avustajineen asetti Tom Sjöblomin uudeksi kirkkoherraksi 2.10. kaksi-kielisessä juhlamessussa. Kirkkokuoro ja Gaudete-kuoro lauloivat messussa Marianne Gustafsson Burgmannin johdolla. Messussa oli mukana myös ryhmä, joka esitti israelilaisia tansseja Viveca Unneruksen johdolla. Kuvissa näemme virkaanasettamisen sekä tanssiryhmän. Alla joitakin osia Tom Sjöblomin saarnasta.

"Ihminen on sosiaalinen olento ja myös Raamattu opettaa meille, kuinka tärkeää on, että ihminen elää toisten ihmisten kanssa ja yhteydessä. Voisipa melkein sanoa, että yhteydenkokemus on se sementti, joka ylläpitää ihmillis-tä kulttuuria. Yhteydenkokemus on myös se sementti, joka ylläpitää ja rakentaa seurakuntaa.

Uskon, että tulevaisuudessa, meidän on kasvavassa määrin tehtävä työtä sen eteen, että kokeimus yhteydestä säilyy elävänä ja voimakkaana seurakuntalaisten keskuudessa."

Bilder / Kuvat: E. Åberg

Fototävling: "Min församling" ***"Minun seurakuntani"***

Församlingen ordnar en fototävling som är öppen för alla. Fina priser utlovas. En jury bestående av tre personer utser pristagarna. Pristagarnas namn publiceras 10.3.2017 på vår hemsida. Ett villkor för bidrag som skickas in är att församlingen får använda dem i Kontakt, på hemsidan och i församlingens andra publikationer. Givetvis så att fotografens namn sätts ut. Bilderna kan lämnas in som pappersfoton eller i digital form, och behöver inte vara tagna enkom för denna tävling.

Adress: tom.hellsten@evl.fi eller
Ingå församling, Pb 5 10211 Ingå.
Sista inlämningsdag är 1.3.2017.

Reglerna:

Bilden bör ha tagits av fotografen själv, berätta var och när bilden tagits. Fotografen bör ha fullständig upphovsrätt till bilden. Arrangören svarar inte juridiskt ifall fotografen eventuellt bryter mot lagen om upphovsrätt.

Fotografen svarar för att bilden/bilderna inte kränker tredje parts rättigheter. En rimlig behandling av bilden är tillåten (t.ex. justering av färger och beskärning). Bildskapandet är inte begränsat till någon speciell utrustning: Man kan delta i tävlingen med bilder tagna t.ex. med mobil, tablet, pocket- eller systemkamera. Bifoga ditt eget namn, din e-postadress samt ditt telefonnummer.

Seurakunta järjestää valokuvakilpailun, joka on avoin kaikille. Hienoja palkintoja on luvassa. Kilpailun kolmihenkinen tuomaristo valitsee palkinnonsaajat. Kilpailun tulokset julkistetaan 10.3.2017 kotisivuillamme. Ehtona otoksille, jotka lähetetään, on, että seurakunta saa käyttää niitä Kontaktissa, kotisivuilla ja muissa julkaisuissa. Tietenkin valokuvaajan nimi ilmoitetaan. Kuvat voi jättää paperikuvina tai digitaalisessa muodossa, ja niiden ei tarvitse olla otettu ainostaan tästä kilpailua varten.

Osoite: tom.hellsten@evl.fi tai
Inkoon seurakunta, PL 5, 10211 Inkoo.
Viimeinen jättopäivä on 1.3.2017.

Säännöt:

Kuvan tulee olla osallistujan itsensä ottama, kerro missä ja milloin kuva on otettu. Kuvaajalla on oltava kuvaan täydet tekijänoikeudet. Järjestäjä ei ota juridista vastuuta osallistujan mahdollisesti syyllistyessä tekijänoikeuslain rikkomiseen.

Kuvaaja vastaa siitä, että kuva/kuvat eivät loukkaa kenekään kolmannen oikeuksia. Valokuvan kohtuullinen käsittely on sallittua (esimerkiksi kuvan värisäätö ja rajaaminen). Kuvausvälinettä ei ole rajattu: kilpailuun voi osallistua esimerkiksi kännykkällä, tabletilla, pokkari- tai järjestelmäkameralla otetulla kuvalla – millä vain. Liitä mukaan nimesi, sähköpostiosoitteesi sekä puhelinnumerosi.

Gudstjänster i jul- och vintertid 2016-2017

I Ingå kyrka

- Sö 27.11** Första Advent. Högmässa kl 10.
- Ti 6.12** Självständighetsdagen. Tvåspråkig gudstjänst kl 14. Kransnedläggning Degerby kl 13 och Ingå kl 13.30.
- Sö 11.12** Tredje Advent. Högmässa kl 10.
- Sö 18.12** Fjärde Advent. Högmässa kl 10.
- Lö 24.12** Julafton. Julböner kl 13 och 16.
- Sö 25.12** Juldagen. Julotta kl 7.
- Sö 1.1** Nyårsdagen. Gudstjänst kl 10.
- Fre 6.1** Trettondagen. Tvåspråkig högmässa kl 10.
- Sö 15.1** Andra söndagen efter trettondag. Tvåspråkig högmässa kl 10.
- Sö 22.1** Tredje söndagen efter trettondag. Keltisk mässa kl 18.
- Sö 29.1** Fjärde söndagen efter trettondag. Högmässa kl 10
- Sö 5.2** Kyndelmässodagen. Familjegudstjänst kl 10.
- Sö 19.2** Andra söndagen före fastan. Tvåspråkig högmässa kl 10.
- Sö 26.2** Fastlagssöndag. Högmässa kl 10.
- Sö 5.3** Första söndagen i fastan. Högmässa kl 10.
- Sö 19.3** Tredje söndagen i fastan. Högmässa kl 10.
- Sö 26.3** Marie bebådelsedag. Tvåspråkig högmässa kl 10.
- Sö 2.4** Fjärde söndagen i fastan. Högmässa kl 10.

I Degerby kyrka

- Sö 4.12** Andra advent. Högmässa kl 10.
- Lö 24.12** Julafton. Julbön kl 14.30.
- Må 26.12** Annandag jul. Tvåspråkig gudstjänst med de vackraste julstångerna kl 18.
- Sö 8.1** Första söndagen efter trettondagen. Högmässa kl 10.
- Sö 12.2** Tredje söndagen före fastan. Högmässa kl 10.
- Sö 12.3** Andra söndagen i fastan. Högmässa kl 10.
- Sö 9.4** Palmsöndag. Högmässa kl 10.

Joulun ja talven jumalanpalvelukset 2016-2017

Su 26.3. Marian ilmestyspäivä. Kaksikielinen messu klo 10.

Su 2.4 5. paastonajan sunnuntai. Messu klo 12.

Degerbyn kirkossa

La 24.12. Jouluaatto. Jouluhartaus klo 16.

Torstain jumalanpalvelukset Inkoon kirkossa klo 19 seuraavasti:

19.1. Kaksikielinen ekumeeninen rukousilta.

16.2. Iltamessu kirkossa.

16.3. Keltiläinen messu kirkossa.

Musiktillfällen Musikkitilaisuuksia

26.11 Adventskonsert/Adventikonsertti kl/klo 18. Församlingens körer/Seurankunnan kuorot.

11.12 De vackraste julstångerna i Ingå kyrka kl 16.

11.12. Kauneimmat joululaulut Inkoon kirkossa klo 18.

Diakoni - Diakonia

Församlingsträffarna börjar 11.1. 2017 kl 14.00 -16.00 i Prästgården.

Försäljningstillfälle i Prästgården 12.3. 2017 kl 10.00-14.00

Myyjäiset Pappilassa 12.3. 2017 klo 10.00-14.00

TACK för mottagna gåvor till diakoniarbetet!

KIITOS diakoniatyölle annetuista lahjoista!

Julbasar

Till förmån för missionen
11.12 kl 15-20
i Prästgården

Lotteri, bakverk, loppis,
handarbeten och café.

Välkommen!

Joulumyyjäiset

Lähetystyön hyväksi
11.12 klo 15-20
Pappilassa

Arpajaiset, leivonnaiset, kirppis,
käsityötä ja kahvila.

Tervetuloa!

Grupperna börjar efter nyår:

Bibelgruppen i Prästgården 9.1 kl 18.30

Israeliska folkdanser i Församlingshemmets källare 13.1 kl 18

Syföreningen i Prästgården 18.1 kl 14

Joulukynttilä haudalle?

Asut Inkoossa ja tarvitset aatonaattona kyydin Inkoon tai Degerbyn hautausmaalle? Ilmoita viimeistään maanantaihin 12.12 mennessä aikatoivomuksesi, nimesi, osoitteesi ja puhelinnumerosi Inkoon Marttayhdistyksen Ragni Lehtiselle, puh. 050-4010249 tai ragni.lehtinen@elisanet.fi. Myös sukulainen tai ystävä voi ilmoittautua puolestasi ja tulla mukaankin.

Tända ljus på graven till jul?

Bor du i Ingå och behöver skjuts till Ingå eller Degerby kyrkogård dagen före julaftron? Anmäl dig senast på måndagen 12.12 till: Ragni Lehtinen i Ingå Marthaförening, tel. 050-4010249, ragni.lehtinen@elisanet.fi. Berätta namn, adress, telefon och önskemål om tiden. Också en anhörig eller vän kan anmäla dig och även komma med själv.

Naisten Brunssi

Yleisön pyynnöstä myös keväällä! Tapaamisiin Pappilassa lauantaina 4.2. klo 10-13. Tervetuloa kuuntelemaan mielenkiintoisia pöytäpuheita, nauttimaan hyvä uunipuuroaamiainen ja viihytään yhdessä.

Tarkemmat tiedot kotisivuilla, ja ilmoittautuminen seurakunnan kansliaan viikkoja aiemmin. Aamiaisen hinta 4 euroa ohjataan hädänalaisten hyväksi.

Etsijät ja löytäjät

Jatkamme kohti kevättä! Onko sinulla tallella rippikoulujan kysymykset, joihin haluat nyt päivitettyjä, aikuisia vastauksia? Onko teillä kotona rippikoululainen ja haluaisit tietää, mistä ripareilla nyt puhutaan? Onko sinulla kiinnostusta keskustella, pohtia ja tutustua kristinuskon merkityksiin ja mystereihin?

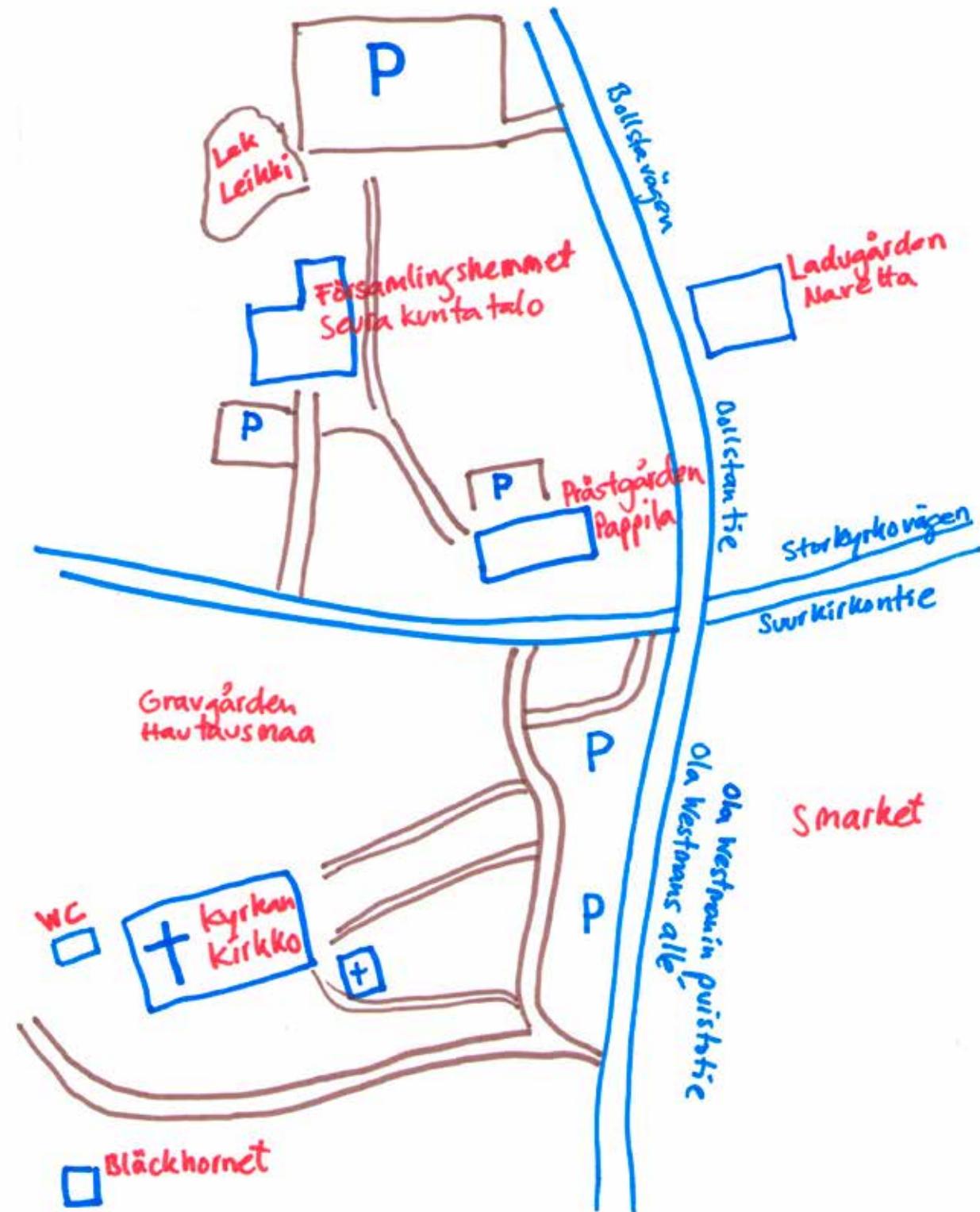
Kokoonnumme ryhmän jäsenten valitsemien aiheiden parissa, joita tutkimme Raamatun, kirkon opetuksen ja perintein, tutkimuksen sekä ajankohtaisten tapahtumien valossa. Tervetuloa teelle pappilaan kuukauden viimeisenä maanantaina klo 18. Eli:

30.1. & 27.2. & 27.3. & 24.4. & 29.5.

Emäntänä on rovasti Hilkka Olkinuora. Ilmoittautumista ei tarvita. Tervetuloa!

Nainen ja kevät!

Kohtaamme Rövissä. Varaa nyt jo 5-6. toukokuuta. Kerromme lisää keväämällä. Seuraa sivujamme. Tervetuloa!

"Idag har en frälsare (livräddare) fötts åt er i Davids stad" Luk 2:11

"Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt vapahtaja (hengenpelastaja)." Luuk 2:11

**Fridfull Jul och Välsignat Nytt År
Rauhallista Joulua ja Siunattua Utta vuotta**